

További gépesítés, automatizálás a Paprikafeldolgozó Vállalat újítási feladattervében

Gazdag »termést« hozott karitást hoznak évente az 1960-ban az újítómozgalom a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál. Az egy év alatt bevezetett újítások több mint 8 millió forint megta-

lalat felsőbb szervei sokat várnak idén is a paprikafeldolgozó újítótól.

Február elején készült el az 1961. évi újítási feladatterv. Az üzem vezetői a kidolgozott újításra váró problémákat pontokba szedve sokszorosították és eljuttatták minden munkáshoz, műszaki dolgozóhoz. A terv 4 főtemakörben sorolja fel, milyen feladatok sürgős megoldására lenne szükség a Paprikafeldolgozó Vállalatnál.

Elsőnek a munkaigényes, jelenleg még kézzel végzett munkafolyamatok gépesítését tartalmazza az újítási feladatterv. Ezek között igen jelentős a fűszerpaprika csipdesítésének gépesítése, a szalagszállító automatikus etetése és a csomagolásnál a burkolás gépesítése. Az anyag- és energiatakarékosságot szolgáló javaslatok közül az importanyagok helyi földi anyaggal való helyettesítésére, különösen a pergamenpapírt jól helyettesítő csomagoló anyaggal való pótlására hívják fel a figyelmet. A minőség javítását, vagy állandó ellenőrzését szolgáló javaslatok foglalják el a legnagyobb helyet a feladattervben. A nyersáru mérlegelésének automatizálását, a nyersáru nedvességének meghatározását, a féltermék tárolásának korszerűsítését szeretnék megoldani.

A munkakörülmények javítására is gondolnak a feladatterv összeállítói. Már régi probléma a felfűzött paprika légszáritópajtkában történő felfüggesztésének gépesítése, hasonlóan a kalapácsos szeletelőgépnél képződő por elszívása. Szeretnék megoldani több üzemrészben az anyagmozgatás gépesítését és olyan műszert akarnak készíteni, amellyel a motorok leterheltsége egyszerű méréssel megállapítható.

Másfél hónap alatt öt újítási javaslatot nyújtottak be az üzemből. Ezek között vannak jelentősebbek is.

A kétféle jövedelem „titka”

Két szomszédos községbe látogattunk el. Szatymazon a Szabadság Tsz-be, aztán a Forráskúti Petőfi Tsz-be, hogy kutassuk a »titkát« a két közös gazdaság tagjai igen eltérő jövedelmének. A két szövetkezet abban megegyezik, hogy régóta működik, Szatymazon is és Forráskúton is körülbelül egyforma a talaj, aszály volt itt és amott egyaránt. A földterület nagyságában és ezzel együttesen a tagság számában — és természetesen több más dologban — különbözik egymástól a két szövetkezet. A leglényegesebb különbség azonban a munkában, s ebből eredően a jövedelemben keresendő.

Sem Szatymazon, sem Forráskúton nem törekedünk teljességre. Am mindabból, amit tömören közreadunk, választ is kap az olvasó a kétféle eredmény miertjére.

Miért találták meg számításukat a szatymazi Szabadság Tsz gazdái?

A Szatymazi Szabadság Tsz egyáltalán nem tartozik még a legjobb szövetkezetek közé. Az igazi, jó gazdálkodás útjára főként tavaly tértek. Ezt mutatják azok az adatok is, amelyeket a közös gazdaság takaros központi tanyaházában Rácz Ferenc főkönyvelő és Szűcs László munkaegységelszámoló ismertet. A számok sok mindenről vallanak.

Az elmúlt gazdasági évre — reálisan — 35 forint 20 fillért terveztek egy munkaegységért. Ezt a tavaly még 762 holdon gazdálkodó 90 tag az igen mostoha időjárás ellenére is elérte. Legfeljebb 20–30 fillérrel jut kevesebb a tervezettnél egy-egy munkaegységre. Komoly dolog ez, annál is inkább, mert 1959-ben, amikor kedvező volt az időjárás, egy munkaegység értéke a pénz és természetbeni járandósággal együtt 31 forint 01 fillér volt.

Egységes szorgalom

A zárszámadás tehát mutatja, hogy a tagság általában odaadón, szorgalmasan dolgozott, a vezetőség derekasan megállta a helyét. A szövetkezet tagjai a növénytermelésben általában 300–350 munkaegységet szereztek. Az állattenyésztők mind-egyike 400 munkaegységen

felül teljesített. A munkákban a családtagok is részt vettek, így egy-egy család munkaegységét gyűjtött. Kucsora Károly például a szőlőben dolgozik és 328 munkaegységet ért el. A munkában rendszeresen segítette felesége, aki 318 munkaegységet teljesített. A szövetkezeti tagoknak igen jelentős jövedelmet hoz a háztáji gazdaság is. Csak a háztáji föld termése átlagosan számítva mintegy 5 ezer forint hasznot jelent. Ez természetesen növekszik, ha például a háztáji termelt kukoricával sertéseket hizlalnak, s azokat adják el. Kucsora Károlyék is öt hízottsertést adtak el háztáji gazdaságukból.

Az állattenyésztés „felfutása”

A tervben a munkálatokra 18 ezer 416 munkaegységet jelöltek meg. Ezt túllépték, mert a feladatokat 24 ezer 65 munkaegységgel végezték el. Mindjárt hozzá kell tenni, hogy nem munkaegység hígításról van szó. A tsz-ben ugyanis több olyan munkát végeztek — csibetelepet építettek, pecsenyeka-csakát, pulykákat neveltek, paradicsomot termesztettek stb. — ami nem szerepelt a tervben. Természetesen a tervben felüli munkákért is

munkaegységek illeték meg a tagokat.

A soron következő munkák megfelelő időbeni végzése mellett az állattenyésztés »felfutása« is szép jövedelmet biztosított. Például a tervezett 19 marha helyett 40-et hizaltak meg és adtak el. A tsz november 30-ig az államnak 706 ezer forint értékű különböző árut adott el, segítve a lakosság ellátását. A terv 751 ezer forint értékű áru volt. Decemberben azonban a többi között átadtak a felvásárló szervezetnek 192 ezer 695 forint értékű hízott marhát és 37 ezer 442 forint értékű pulykát.

Teljesült a régi vágy

A fejlődés egyik jelzője, hogy a közös alap tavaly közel 300 ezer forinttal nőtt. A közös gazdaságnak immár egymillió forinton felüli vagyona van. A zárszámadás után pedig minden családnak vannak tervei. Ki ruhát, ki bútort, ki motort — és így tovább — vásárol. Nagygyörgy Istvánnak régi vágya teljesült, van már saját családi háza. Balla József juhász meg tehenet és rádiót vásárolt.

Jókedvűek a Szabadság Tsz tagjai. Tudják, hogy jó gazdálkodással, szorgalommal sokkal többre is vihetik.

Minden eddiginél kedvezőbb feltételekkel kötik az új sertéshizlalási szerződéseket

Az utóbbi hetekben országsszerte meggyorsult a sertéshizlalási szerződések kötése. A termelőszövetkezetek nagy része a közös hízalás mellett igyekszik kihasználni a háztáji gazdaságokban rejlő lehetőségeket is. Jellemző az érdeklődés megélénkülésére, hogy

a legutóbbi 3 hónap alatt a termelőszövetkezeti tagok sertéshizlalási szerződéskötéseinek száma több mint a négyszeresére emelkedett.

A szerződéses sertéshizlalás érvényben lévő feltételeiről, illetve az új kedvezmények adta lehetőségekről Mihályi László, az Élelmiszerügyi Minisztérium állatforgalmi igazgatóságának vezetője adott tájékoztatást. Hangsúlyozta, hogy

a hízott sertés árutermelet fokozása fontos népgazdasági érdek.

ugyanakkor egybeesik a termelőszövetkezetek és a háztáji gazdaságok közvetlen anyagi érdekeivel is. Az utóbbi 1–2 esztendőben bebizonyosodott, hogy a termelőszövetkezetek megerősödésének, a bevételek — s így a részesedés — növelésének elsőrendű feltétele a közös állattenyésztésből származó árutermelet, emellett azonban

rendkívül fontos a háztáji gazdaságok hízalási tevékenysége.

most a háztáji gazdaságok szerződéses sertéshizlalása igen előnyössé vált maguknak a termelőszövetkezeteknek is. Míg a korábbi években csupán akkor kaphattak hitelezésként, ha árúértékesítési tervüket a közös gazdaságból teljesítették, 1961 januárjától kezdve

a háztáji gazdaságokból szerződésre átadott hízott sertések is beszámíthatók az egységnyi területre megállapított árúértékesítési tervteljesítésbe.

A másik jelentős kedvezmény, amelyet a háztáji gazdaságok szerződéses sertéshizlalása révén kapnak a termelőszövetkezetek, az úgynevezett

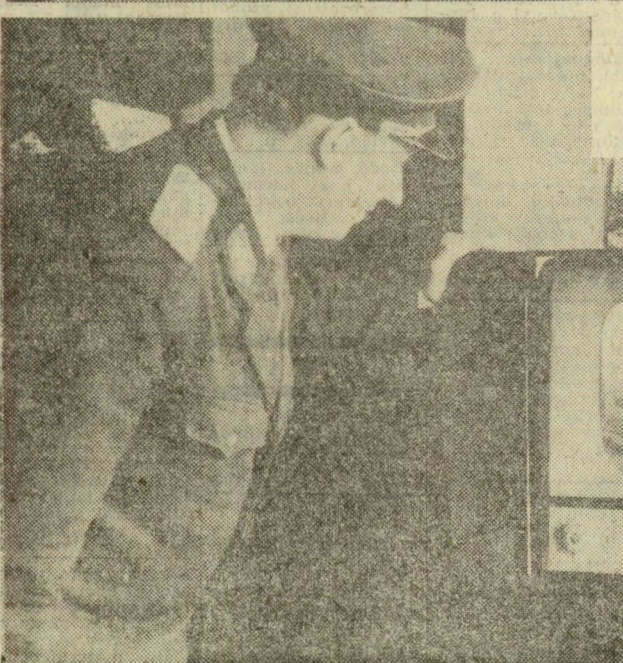
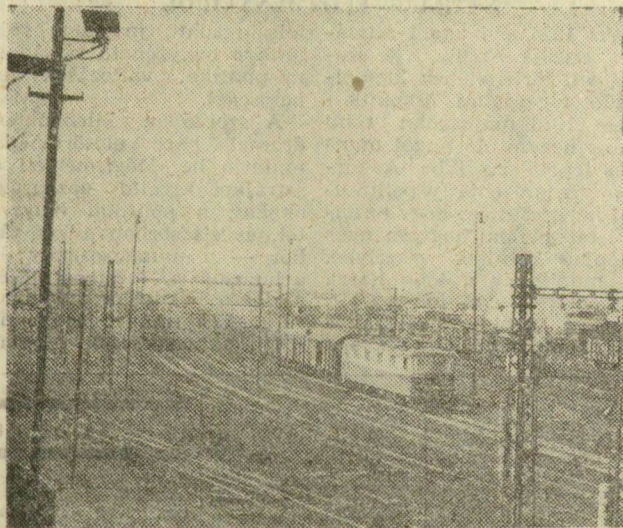
lebonyolítási díj rendszerének új formája.

Az új rendelkezések szerint ugyanis, ha a termelőszövetkezet a tagok háztáji szerződéses sertéshizlalásához egy-egy sertés után legalább egy mázsa abraktakarmányt ad át a tagnak állami felvásárlási áron, akkor a háztájiban meghízalt és

átadott sertések minden kilója után 1 forint 20 fillér lebonyolítási díjat kap.

A lebonyolítási díj az esetben is jár, ha a tagok csak külön-külön teljesítik a hízottsertés-átadási kötelezettségüket. A korábbi feltételek szerint ugyanis együttes teljesítéshez volt kötve a lebonyolítási díj kifizetése. További kedvezmény a közös gazdaságoknak, hogy a lebonyolítási díjat — a közgyűlés döntésétől függően — bármilyen célra, tehát a munkaegység értékének növelésére is fordíthatják. (MTI)

Televízió a vasút szolgáltatában

A csehszlovák vasutasok, munkájuk pontosabb és biztonságosabb ellátása érdekében kitűnően hasznosítják a televíziót. A nagyobb pályaudvarokon ipari televíziókat szereltek fel és ezekkel állandóan figyelik a pályateszteket, a vágányokat, az állomást és környékét. A televízió segítségével közvetlen áttekintést kapnak róla, hogy hol, mi történik a vágányokon és szükség esetén kellő időben megtehetik a megfelelő intézkedéseket.

Felvételünk Usti nad Labem nyugati pályaudvarán készült, ahol három ipari televíziós kamerát is szereltek fel. Felső képünk a külső vágányokat mutatja, amelyeket — mint alsó képünkön látható — a forgalmi irodában a televízió képernyőjéről kitűnően szemmel tarthatnak.

Miért kevesebb?

Abban, hogy kisebbek lettek a terméseredmények, tagadhatatlanul van szerepe a mostoha, aszályos időjárásnak. Mégis, ennek ellenére is meg kell állapítani, hogy képesek lettek volna a tervezett munkaegység értékét elérni, ha minden szövetkezeti ember és azok családtagjai minden nap részt vesznek a közös tevékenységben. A tagság többségét elismerés illeti azért, hogy derekasan dolgozott. Voltak azonban hetenként négyen, hatan olyan emberek, akik egy-két napot mulasztottak a közös munkából. Ennek a négy, hat munkaerőnek a hiányát, tekintve, hogy összesen 26 tagja volt a szövetkezetnek, kárát vallotta a gazdálkodás. Epp úgy annak is, hogy a nagy munkák idején általában igen kevés családtag dolgozott. A munka zömében sem volt vasárnap délelőtti munka, pedig ennek is csak a tagok látták volna hasznát.

A tsz lelkes, odaadó elnöke Csenki János elvtárs, s a többi legfontosabb szövetkezeti emberek sokszor beszéltek arról, hogy a hiányzásoknak stb. rossz következményei lesznek. Több embernél azonban a heti egy-két napos hiányzás a munkából továbbra is megmaradt, s kötéllal ezeket a tagokat csak nem lehetett kihúzni a földre.

A munkafegyelem lazasága, a hiányzások, a családtagok általában gyenge részvétele a munkában, megbosszulta magát. Például 10 holdnyi paradicsomuk termésének mintegy 15 százaléka ott maradt a földön. A szőlőüket igaz, szépen rend-

ben tartották, a szürettel azonban már baj volt. Öt holdnyi burgonyájuk — az aszály ellenére is — 45 mázst is teremhetett volna holdanként, ha úgy művelik meg, ahogyan kell.

Kukoricaföldjükből jelentős területet részes művelésre adtak ki. Pedig ha erősen akarják, akkor — a hiányzások megszüntetésével, valamennyi családtag részvételével a munkában — igen csak elkerülhetik ezt a helyzetet.

A többféle visszasság miatt sok ezer forint csúszott ki a szövetkezeti tagok kezéből. Ezt közben is tapasztalhatták, amikor kevesebb lett a munkaegységekre adott pénzelőleg. Legjobban azonban a zárszámadás mutatta meg, hogy milyen kár is volt nem másként csinálni!

Levonni a tanulságot!

A szorgalmasan dolgozók, a lényegesen kevesebbet érő munkaegység ellenére — bár többre számítottak — egyáltalán nincsenek rossz körülmények között. A munkából hiányzóknak sem a megélhetés a gond, hanem az, hogy — maguk miatt — nem tudnak úgy ruhafélt és mást vásárolni — ahogy szeretnék volna. Például Hegedűs Sándornak, aki jól kivette részét a munkából, amint a tsz elnökével közösen kiszámították, havonként 1616 forintot jövedelme volt. Balogh Bélának rendszeresen segített a felesége a munkában. Így ők csupán kenyérgabonát 20 mázst kaptak és évi jövedelmük elérte a 26 ezer forintot, amihez még hozzájött a háztáji gazdaság haszna.

A Petőfi Termelőszövetkezet becsületére váljék, hogy árútermelési tervét túlteljesítette. A tervezett 216 ezer forint helyett 240 ezer forint értékű különböző termékekkel segítették a lakosság ellátását. A tervezettnél felül 32 mázsa kenyérgabonát is adtak az államnak.

A hibákból azonban a Petőfi Tsz tagjainak és másoknak, akiket illet, le kell léka ott maradt a földön. A vonniok a tanulságokat!

Morvay Sándor